

EL PILAR

Foix

Pep

Forns

Què us ve al cap i al cor quan us dic Foix? Potser l'aigua, la del pantà que hi ha prop de Castellet, camí del mar, i que concentra, a la vora d'un castell, l'escassetat hídrica d'un riu que travessa una bona franja del Penedès. O potser només és l'aigua que hi ha als ulls, en la mirada, de la nena que se'n diu. Foix, per què plores?

Ara us convido a mirar més amunt, a enfilat-vos per les rampes d'una estreta carretera curvilínia, fins arribar al santuari de la Mare de Déu de Foix, una verge negra, potser la germana petita de la Mare de Déu de Montserrat. Allà, a recer de la patrona del Penedès, en un dels millors miradors del nostre territori (el savi Plan-talech hi va a llegir el diari), per obra i gràcia de Montserrat Serrano, que va descobrir l'indret arran d'una estada en un centre d'arteràpia que hi ha a prop, aquest inici de primavera s'hi han fet dos concerts magnífics. En el primer, en dono fe, hi van cantar i tocar instruments diversos, entre els quals arpes, violins i cítares, Arianna Savall i Petter Udland Johansen, una parella deliciosa de músics, un híbrid de catalana i noruec, que viuen a Suïssa, al cor d'Europa, i es dediquen a crear bellesa, i quina bellesa! Només us puc dir que l'Arianna ja gairebé toca com el seu pare, Jordi Savall, i canta com la seva mare, Montserrat Figueras. Més Foix, si us plau.

www.espai-c.cat